

Lučivjanske novinky

udalosti zo života obce

Ročník: 2 Číslo: 1 / 2015 noviny sa vydávajú 2x ročne

Dátum vydania: 26. 6. 2015 nepredajné

SPOMIENKY NA JARNÉ A LETNÉ OBDOBIE V MINULOSTI

Určite sme všetci mali radosť, že pominuli chladné, mokré a smutné dni, keď sa rýchlo stmievalo a nedalo sa dlhšie pobudnúť vonku. Konečne prišla jar. Nedávno sme prežívali a slávili Veľkonočné sviatky, aj keď tohto roku boli chladné. 50 dní po Veľkonočných sviatkoch sme slávili zase sviatky Svätodušné, u nás volané Rusadle. Mesiac máj sa považuje za obdobie lásky a zrodu nového života. S týmto časom a májovým obdobím sa spája stávanie májov dievčatám. Stávanie májov

patrí hádam k najromantickejším tradíciám, ktoré sa u nás viažu k ročným obdobiam. Máj - mladý stromček (v Lučivnej breza), označoval dievča súce na vydaj, je symbolom záujmu chlapca o dievča. Mládenec deň pred Rusadlami išli do lesa vybrať a vyťať tie najkrajšie máje svojim dievčatám. Veru niekedy cesta z lesa bola ťažká, lebo lesníci či horári už na chlapcov čakali, aby zabránili vytínaniu stromčekov. Aj keď nevznikala škoda

pokračovanie na 3. strane

Zariadenie pre seniorov v Lučivnej

Zariadenie pre seniorov v Lučivnej oslávi v novembri svoje 18 narodeniny. 18 rokov je veľmi dlhá doba. Za 18 rokov sa z novorodenca stane dospelý mladý človek a za tú istú dobu sa naše zariadenie plnohodnotne etablovalo v oblasti poskytovania sociálnych služieb pre seniorov na Slovensku. Prešli sme neľahký kus cesty plnej rôznych úskalí, prekážok a starostí. Nie raz a nie dva sme si kladli otázku, prečo vlastne túto prácu robíme a či by nebolo lepšie, keby sme sa venovali niečomu inému. Napriek tomu sme stále tu a hľadáme nové a nové podnety na zlepšenie podmienok života našich klientov.

Keď sa menia zákony mám občas pocit že sa menia len preto, aby mal každý poslanec príležitosť napísať svoj pozmeňujúci návrh, ktorým sa chce zviditeľniť a ukázať, že neberie svoj plat len tak. V minulosti sme všetci poznali pojem „domov dôchodcov“. Myslím si, že to bol výstižný názov. Teraz je nahradený pojmom „zariadenie pre seniorov“. Nech je to už tak, alebo tak, naše úsilie je zamerané na to, aby sme vytvorili pre našich klientov druhý domov, v ktorom sa budú dobre a bezpečne cítiť. Toto tvrdenie nie je a nesmie byť len frázou, hlavne keď si uvedomíme, že napríklad pani K.F., ktorá má teraz 87 rokov u nás býva už 16 rokov. Pani J.Z., ktorá má teraz 90 rokov u nás býva už 14 rokov. Obe dámy sú vo výbornej forme. Mohol by som pokračovať ďalej vo vyčíslňovaní, ale to nie je účel. Chcem týmto príkladom len poukázať na skutočnosť, že zariadenie pre seniorov v Lučivnej nie je len prechodnou stanicou, ale skutočne predstavuje pre

svojich klientov domov.

Obyvatelia Lučivnej si už na fungovanie zariadenia pre seniorov zvykli. Často stretávajú našich klientov, ako v rámci svojej prechádzky pomaličky, ale odhodlane kráčajú ulicou a obzerajú si všetko okolo. Vysoko si vážime prácu pedagógov MŠ a ZŠ v Lučivnej, ako aj šikovnosť a úprimnosť detí, ktoré navštevujú pekný program, s ktorým následne u nás vystupujú. Odmenu im je potlesk a slza dojatia, ktorej síce ešte nerozumejú, ale sladká odmena ich motivuje, aby sa zas s radosťou vrátili.

Školský rok sa pomaly končí a nezadržateľne sa blíži obdobie prázdnin. Stráviť časť prázdnin u starkej a starkeho je pre mnohé deti tou najkrajšou časťou prázdnin. Viete si ako rodič predstaviť, že strávite povedzme týždeň s deťmi na dovolenke v blízkosti svojho rodiča v zariadení pre seniorov??? Takáto otázka je viac ako provokatívna. Zariadenie pre seniorov v Lučivnej je jediným zariadením na Slovensku a ukazuje sa, že aj v širokom okolí Slovenska, kde takúto možnosť máte.

Rodiny našich klientov môžu za výhodných podmienok využívať služby hotela Končistá****, plnohodnotne oddychovať, užívať si prázdniny a zároveň tráviť viac vzácneho času so svojim starým alebo stárkou. Čas je neúprosný a spoločných chvíľ je tak málo.

V mene celého kolektívu zariadenia pre seniorov v Lučivnej prajeme obyvateľom Lučivnej pevné zdravie a veľa krásnych zážitkov počas dovolenkového obdobia a prázdnin.

Ing. Ladislav Vagner - riaditeľ

Adventure golf Lučivná

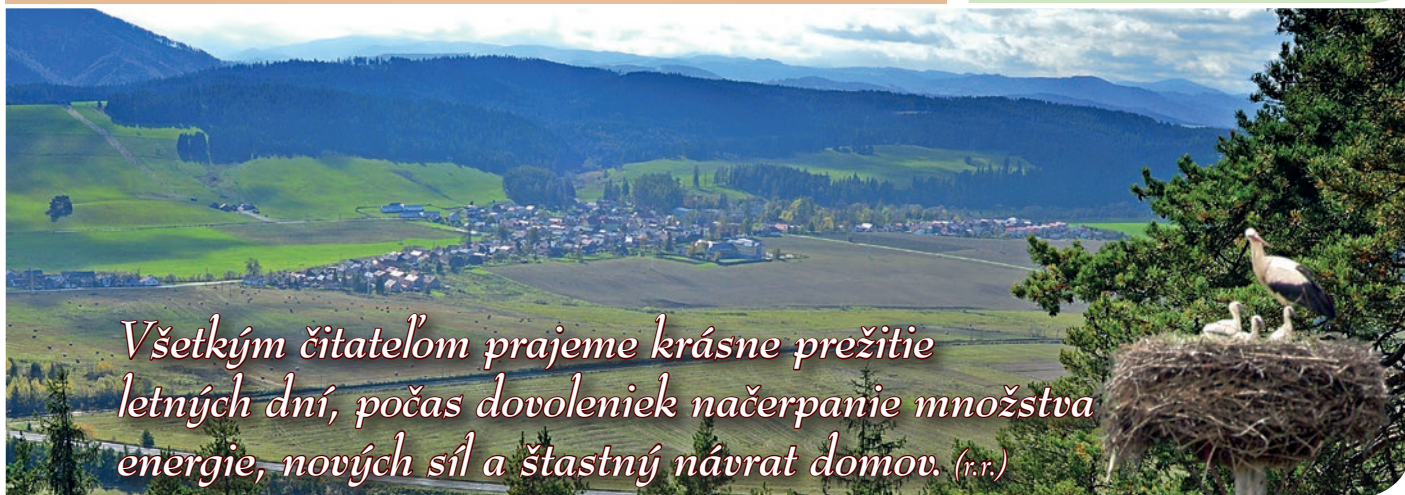
Hotel Končistá **** v Lučivnej pripravuje pre záujemcov novinku, ktorá by Vás mohla zaujať. V záverečnej fáze sú práce na dokončení nového certifikovaného 18 jamkového ihriska adventure golfu. O termíne otvorenia Vás ešte budeme informovať. Adventure golf je hra pre každého. Na svoje si príde každý bez ohľadu na vek. Súťažiaci (v počte do 4 hráčov) sa pohybujú po ihrisku a snažia sa trafiť s minimálnym počtom úderov golfovú loptičku do jamky. Hráč s minimálnym počtom úderov na 18 jamkách vyhráva.

Táto hra poskytuje veľa zábavy, ale aj napätia zo súťaženia. Súťažiť môže celá rodina, partia priateľov ale aj kolegov v práci. Veríme, že adventure golf v Lučivnej si nájde svojich priaznivcov z ktorých sa vyformujú aj hráči, ktorí budú mať záujem hrať adventure golf aj športovo a zapoja sa do športových súťaží v rámci Slovenska a Českej republiky. Práve spolupráca s klubmi v Českej republike a liga, ktorá tam prebieha už niekoľko rokov sú zárukou toho, že v Lučivnej vznikne nová pekná atrakcia, ktorá si získa aj Vašu priazeň.

Ak bude o hru záujem pripravujeme pre budúcnosť otvorenie a registrovanie klubu Adventure golf Lučivná (AGL).

Tešíme sa na Vašu návštevu.

Ing. Ladislav Vagner

Všetkým čitateľom prajeme krásne prežitie letných dní, počas dovoleniek načerpanie množstva energie, nových síl a šťastný návrat domov. (r.r.)

VÝZVA

Vyzývame všetkých občanov našej obce, ale aj návštevníkov a turistov, aby v záujme ochrany majetku v letných horúcich dňoch nezakladali a nemanipulovali s otvoreným ohňom, dbali na zvýšenú bezpečnosť, neodhadzovali sklenené fľaše v prírode, kde je veľká pravdepodobnosť samovznietenia.

Recept - Penzión Kamelia - Anna Kvaková

Srncie ragu so špenátovými haluškami

Srncie mäso naložíme do marinády, ktorá pozostáva z oleja, červeného vína, koreňovej zeleniny, korenia na divinu, rozmarín, soľ. Mäso marinovať 3 - 4 dni na studenom mieste.

Mäso opečieme - orestujeme na cibulke, orestované zalejeme marinádou. Necháme dusiť. Počas dusenia mäsa si pripravíme bašamel, ktorý pridáme k podusenému mäsu. Urobíme si karamel, ktorý pridáme tiež k podusenému mäsu. - dochutíme sladko-kyslo.

Môžeme to skúsiť na sladko s brusnicami, alebo na kyslo-sladko s hříbkami. Koreniny dať pred dusením do gázy, aby sme mali čistý výpek - marinádu.

Špenátové halušky

Z hrubej múky, lisovaného špenátu (mrazený), vajca a oleja spracujeme cesto, konzistencia ako na halušky, urobíme halušky (sito, ručne) a uvaríme vo vriacej vode.

SPIEVANKY

„Spievanky, spievanky,
kdeže ste sa vzali,
či ste v háji rástli a či z neba spadli.“

Spev sprevádza človeka už od narodenia. Ľudové i populárne piesne sú aj u nás v MŠ veľmi obľúbené. Preto sme sa rozhodli, že si takú malú speváčku súťaž pripravíme. Oslovili sme aj rodičov, aby si s deťmi ich obľúbenú pieseň precvičili a dňa 10. apríla 2015 sa súťaž **Malý spevák** mohla konať. Deti súťažili v štyroch kategóriách a naozaj sa veľmi snažili. Odmenené boli diplomami, vecnými a sladkými cenami.

Zo života v našej základnej škole s materskou školou

Zdravotno - výchovná hra „Evička nám ochorela“.

Dňa 29. 5. 2015 sa opäť konala jedna z najobľúbenejších akcií MŠ nášho regiónu pod názvom Evička nám ochorela. Tento rok súťaž prebiehala v CVC vo Svite a organizovala ju pani riaditeľka z MŠ Mierova, Mária Zentková v spolupráci s Červeným krížom. Našu MŠ tento rok reprezentovali: Lucka Majerničková, Patko Bulava, Valentínka Krivčíková a Emka Ceklárová. Pre deti tam boli pripravené stanovišťa, kde si precvičili čistenie zubkov, skladali

časti kostry, poskytovali umelé dýchanie, rozprávali o zmyslových orgánoch, pomenovávali liečivé rastliny, dokreslovali do makety krvný obeh človeka a rozprávali o bežných poraneniach a ich ošetrení. V závere súťaže p. Zentková poďakovala všetkým deťom a p. učiteľkám za ich účasť i prejavenej znalosti o ochrane zdravia i poskytovaní prvej pomoci a odovzdala účastnícke listy - diplomy i vecné ceny. Tešíme sa na „Evičku“ opäť o rok.

Ďalšie akcie MŠ:

Kolobežká rýchlo bežká, beseda s hasičmi, stretnutie s p. Budinským muzikantom z Očovej

Beseda s členom horskej služby a záchranárom Ladislavom Gardošikom

V mesiaci február sme v rámci lavínovej prevencie usporiadali besedu s pánom Gardošikom a jeho záchranárskym psom menom Jato. V úvode porozprával skúsený záchranár našim žiakom osudy a príbehy ľudí, ktoré pripravila Tatry a vrtkavá matka príroda svojim návštevníkom. Nie všetky sa skončili veselo. Po zodpovedaní otázok sme sa so žiakmi presunuli do areálu školy. Jato zatiaľ čakal v škole. V snehovom buntri sme ukryli jedného zo žiakov. Ostatné deti zatiaľ v rôznych častiach školského pozemku zahrabávali ďalšie oblečenie. Po privolaní, Jato pracoval systematicky. Na povel psovoda ako prvé vyhladal žiaka a vo veľmi krátkom čase vyhladal i všetky časti odevu. Ak by ste nám neverili, tak záchranár Jato pracuje v SKI parku - môžete si ho tam kedykoľvek v zimných mesiacoch vyskúšať sami. Mgr. Stanislava Očenášová

Súťaž pre najmenšie deti

Nakresli alebo odfoť tvoje najobľúbenejšie miesto v našej dedine, ktoré sa ti najviac páči, kde najradšej chodíš. Nech rodičia na opačnú stranu napíšu tvoje meno a vhodte tvoju kresbičku do poštovej schránky obecného úradu. Možno porota vyberie práve teba, získaš lego a vo vianočných novinách bude tvoja práca zverejnená. Tak nech sa ti darí...

Projekt „Spoznajete naše veľhory“

Náš projekt spustila úloha pre deti, a to: „Získať prostredníctvom internetu informácie o možnosti pohybu vo Vysokých Tatrách.“ Pokračovali sme štúdiom turistických mapy Vysokých Tatier, obrázkových informácií a brožúr. Pre úspešnú realizáciu projektu sme museli získať nielen deti, ale tiež ich rodičov. Prvé týždne situácia nasvedčovala tomu, že projekt nebude možné realizovať. Každý deň prichádzali deti s novými hrôzostrašnými teóriami, ako by to celé s nimi v Tatrách dopadlo. S deťmi sme v tom čase rozprávali o tom, aké dôležité je vo vysokohorskom teréne vhodné oblečenie a vybavenie. Vyrobili sme nástenné noviny v škole i v obci. Radili sme deťom i rodičom ohľadom bezpečnosti, požičiavali otepľovačky od známych.

V rámci výletu bola prehliadka Tatranskej Lomnice, tradičnej architektúry tatranských osád, infraštruktúry cestovného ruchu, turistického značenia. Upriamili sme pozornosť detí na rýchle zmeny počasia, na jav počasia s názvom inverzia. Lanovkou sme sa vyviezli na Skalnaté pleso, kde sme navštívili observatórium, deti sa oboznámili s funkciou meteorologickej stanice. Pozorovali pleso - Morské oko. Fúkal silný nárazový vietor, ale vyjasnilo sa. Tak mohli deti pozorovať panorámu Vysokých Tatier i pohľad do doliny. Overili si, že skutočne platí, že čím sme vyššie, tým sa náš obzor zväčšuje. Pohrali sa v Svištej krajinke. Na spiatkovej ceste lanovou dráhou už strach z detí úplne opadol. V SKI areáli sa spúšťali vo vyhradenej zóne na kizákoch. Počas hier na snehu nás prevapil p. Tribula z televízie Markíza, ktorý tam práve natáčal reportáž do hlavného večerného spravodajstva.

Mirka Petrušková

Odborná príprava starostov obcí

Okresný úrad - odbor krízového riadenia Poprad v spolupráci s Obecným úradom Lučivná vykonal odbornú prípravu starostov a primátorov miest a obcí okresu Poprad. V tomto roku to bolo už druhé školenie, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie novozvoleným zástupcom samosprávy.

Odborná príprava vykonaná dňa 11. 6. 2015 v Kaštieli Lučivná mala za cieľ informovať o problematike prídelového hospodárstva, ukrytia obyvateľstva počas krízových situácií, systému vyrozumienia orgánov a organizácii, zabezpečenie a výdaj prostriedkov individuálnej ochrany obyvateľstva.

Teoretická časť odbornej prípravy bola doplnená praktickou ukážkou výdaja prostriedkov individuálnej ochrany jednotlivca, ktorú perfektne za vedenia pani riaditeľky a pedagogických pracovníkov školy predviedli žiaci. Aj keď táto problematika ochrany obyvateľstva nie je na prvom mieste, civilná ochrana obyvateľstva zabezpečuje systematicky jej materiálnu výbavu a vytvára systém výdaja prostriedkov občanom okresu.

Nemenej dôležitá a zaujímavá bola ukážka úkrytu jednoduchého typu budovaného svojpomocou. Zámerom bolo ukázať varianty vybavenia úkrytu, režimu života v úkryte, zdravotnícke a technické zabezpečenie ukrývaných osôb, ktoré úzko súvisí napr. s núdzovým zásobovaním.

Aj keď v spoločnosti prevláda hlboká mierová pohoda, občianska vojna na Ukrajine ukazuje potrebu venovať pozornosť opareniam civilnej ochrany obyvateľstva a k tomu viesť aj predstaviteľov samosprávy.

Treba poďakovať starostovi obce p. S. Gavalierovi, riaditeľke ZŠ p. Očenášovej a pedagogickým pracovníkom za pomoc. Veľmi príjemné pracovné prostredie pre účastníkov odbornej prípravy vytvorili zamestnanci zariadenia Kaštieľ Lučivná.

Ing. Marián Hoško,
Okresný úrad Poprad,
odbor krízového riadenia

AKO SME HLASOVALI V LUČIVNEJ

Prezident Slovenskej republiky rozhodnutím č. 320/2014 Z. z., na základe petície občanov prijatej 27. augusta 2014 vyhlásil referendum a určil deň jeho konania na sobotu 7. februára 2015.

V referende oprávnení občania rozhodovali o otázkach:

1. Súhlasíte s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spolužitie osôb, okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou?

2. Súhlasíte s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova?

3. Súhlasíte s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samé nesúhlasia s obsahom vyučovania?

Počet občanov zapísaných v okrsku do zoznamu na hlasovanie **788**

Počet odovzdaných platných hlasov **103**

Výsledky hlasovania v Lučivnej

	Počet hlasov	
	„ÁNO“	„NIE“
Otázka č. 1	100	3
Otázka č. 2	98	5
Otázka č. 3	99	1

(r.r.)

dokončenie
z 1. strany

SPOMIENKY NA JARNÉ A LETNÉ OBDOBIE V MINULOSTI

na poraste, no bola tu možnosť vybrať pokutu od chlapcov v podobe peňazí, alebo pálenky. Máje sa stavali v noci, hlučne s muzikou a spevom. Chlapci boli za postavenie majú v jednotlivých domoch pohostení koláčom, ale aj pálenkou a peniazmi. V Lučivnej bolo zaužívané stavať máje všetkým dievčatám približne rovnakého veku, spolužiačkam, susedkám, kamarátkam. Dievča o ktoré mal chlapec vážny záujem, ba už pomýšľali na svadbu, to dievča malo máj väčší, vyšší, hrubší taký, ktorý sa dal odniesť na pleciah, ozdobený farebnými stužkami.

Máj bol prejavom úcty a žičlivosti. Nezabudlo sa na máje v kostoloch, ktoré stáli pri vchodoch i pri oltároch. Voňavý máj, estetický alebo skôr voňavý význam mali mladé výhonky červeného smreku, ktoré si ľudia dávali do vazu na prevoňanie príbytku.

Tradičné treba zachovávať a vážiť si ich!

Počas dlhých letných dní je čas aj na hry s deťmi. Detské hry v pamäti starších ľudí žijú dodnes, veď vždy to bolo tak, že rodičia mali prácu a deti ostávali na varovanie starým rodičom a starším deťom. Dnešná stredná generácia isto pamätá na hry ktoré sa tradovali z generácie na generáciu. Nezabudnuteľné sú zľudové rieky, či vypočítanky do hry ako napríklad:

**Aka fuka fundaluka
funda káva kevenduka
ak fuk fundaluk
funda káva kevenduk.**

**Prdla husa do kaktusa,
hrc, prc, von.**

Dieťa, ktoré si pri hre nejako ublížilo a začalo plakať, (hrozilo, že mamky zavolajú všetkých domov a hrať sa viac nebudú) tomu sa spievala posmešná pesnička aby prestalo:

**Plač, plač, kúpime ci plakač,
Kec naplačeš plný kúpime ci druhý.**

Najobľúbenejšie hry školopovinné mládeže boli nezabudnuteľné Hečky - do prachu nakreslená paličkou škôlka na preskakovanie, Kocky - hra na postreh, keď bolo treba vyhadzovať a chytať do dlane postupne 5-7 malých kociek, alebo kamienkov, dokonca aj zoderaté prerezané konské štolne dobre poslúžili. Niekedy stačilo vyhlbiť jamku v zemi a turnaj v hraní s hlinenými

gulkami sa mohol začať. Hra na skrývačku pri väčšom počte detí, hra Meno, mesto, zvierata, vec v prípade zlého počasia, alebo počas prestávky v škole. Výroba píšťalok z vrby, frnďalky z gombíka a špagátika. Obľúbená bola hra s loptou o stenu, kde bolo treba dodržať postupy v hádzaní a chytení lopty, popod nohu, spoza chrbta, zozadu. Chlapci školského veku hrali futbal, basketbal, volejbal. Väčší chlapci súťažili v odrážaní pigy. Piga bol kuželo-vitý, na oboch koncoch zašpicatený menší kôliček, cca 10 centimetrový, po ktorom sa rázne kloplo drevenou palicou, alebo úzkym lopárom s rúčkou, piga sa vymrštila do vzduchu a hráč ju musel palicou odpáliť do diaľky (jednoduchá forma dnešného basebalu). Vyhrál ten, ktorého piga zaletela najďalej. Udomácnené je tu v Lučivnej dodnes výstražné varovanie pre deti „pozor, bo poleciš jak piga..“

Keď sa zišlo na dedine viac detí hrali hru Kráľu, kráľu daj vojačka, alebo Húsky húsky podte domov. Medzi deťmi bola obľúbená hra Na žida, je to naháňacia hra, keď naháňajúci bol židom a musel rukou predať žida inému dieťaťu, to samozrejme utekalo pred židom. Mladší čitatelia si spomenú na nekonečné skákanie cez gumu, keď prádlovú gumu sme zväzovali a z malých kúskov sme vytvorili kruh o priemere asi 1,5 metra, ten sme napli medzi dvoch hráčov a skákalo sa podľa viacerých postupov. Hra na cestovanie, alebo dlhé čakanie niekde bola Orindžin džin, orandžan džan. Pri nej si hráči striedavo podali predpažené ruky dlaňami nahor a počas pesničky si tleskali navzájom do dlaní, pri poslednom slove musel hráč ktorému nasledovalo plesnutie, ruku odtiahnuť, ak to nestihol, vypadol z hry.

Takýchto kolektívnych hier bolo omnoho viac, stačil väčší počet detí a hry vznikli raz dva aj nové, alebo prispôbené.

Fyzicky náročnou hrou boli obľúbené gorotky. Bola to hra pre dospelých mužov. V 60-tych rokoch chlapci z Lučivnej dosiahli významné výsledky a umiestnenia. Najčastejšie hrali a trénovali na betónovej ploche na pivnici za dnešným hotelom Kriváň, alebo na ceste pred hotelom. Aj takto trávili nedeľné popoludnia.

Práve všetkým našim čitateľom pekné letné a jesenné dni, možno spriemnené niektorou zo zabudnutých hier.

(r.r.)

ROZHOVORY

O názor na niektoré environmentálne problémy v našej obci sme požiadali obyvateľa Kúpeľov Lučivná Ing. Igora Stavného.

/Pracuje v Tatranskej Lomnici pre Lesy TANAP/

Aké najväčšie ekologické hrozby alebo environmentálne záťaž máme v obci Lučivná a kúpeľoch?

Tu je ťažké odpovedať vyčerpávajúco. Globálne vplyvy sú určite najnebezpečnejšie, ale ja spomeniem dve témy, ktoré mi napadli. Záčnem, pre niekoho možno netradične, témou znečistenie hlukom. Dnešný človek už od malička je navyknutý, že byť v tichu je, akoby hlúposť. Strach z ticha zabíjame hlukom. Prejavom toho je, že na detských ihriskách sa objavili reproduktory. Keď som to zbadal, nemohol som tomu uveriť. Načo je to dobré? Aby náhodou decká neboli bez otupujúcej hudby? Tá znie, povedzme si, takmer všade - v dopravných prostriedkoch, nákupných centrách, reštauráciách, pri lyžiarskych vlekoch, vo fitnesscentrách, na peších zónach miest i v mobiloch ju má takmer každé dieťa, kedykoľvek len chce. Ani si neuvedomujeme, že takto deti od malička ochudobňujeme, znemožňujeme im vnímať zvuky prírody - šum vetra, spev vtákov...Hudbu si môžu počúvať kdekoľvek inde, no práve kúpele by mali byť miestom, kde sa im ponúkne čosi iné a hodnotné - od hluku uchránené cenné prírodné prostredie. Našťastie, je to tento rok fajn a (zatiaľ) reproduktory na našich ihriskách mlčia...Nesmierne cenným a nenahraditeľným je pre naše kúpele les. V tej súvislosti musím spomenúť, že sa akosi neviem stotožniť s predstavou pekného lesa, ktorú presadzujú niektorí ľudia - staré stromy a pomedzi ich kmene nič, do posledného stebielka všetko vykosené krovinnorezmi. Áno, sú plochy, kde je to takto potrebné a decká sa môžu bezpečne naháňať pod korunami starých stromov. Ale nie všade je takýto model užitočný. Čo potom, keď staré stromy zmiznú? Zákonníci zostanú alebo ich vyvráti silný vietor, či poškodí hmyz. Drevo sa zo starých stromov odvezie preč, ale čo zostane? Po jednom takom starom strome môže ostať holá plocha 20 až 30m², kde nerastie nič, žiaden malý stromček ako následník toho starého. Naše kúpele, to sú v rozhodujúcej miere staré stromy, ale bez existencie mladých stromčekov (ktoré pravidelne odkosíme), staré stromy nevzniknú. Strom totiž nie je ovos, za rok nenarastie, trvá mu to niekoľko desiatok rokov. Navyše, čím starší strom, tým viac fytoncidov uvoľní do ovzdušia (fytoncidy sú látky, ktoré stromy uvoľňujú do ovzdušia a tlmia účinok choroboplodných baktérií).

2. Čo najlepšie motivuje ľudí k separovaniu odpadu a naopak, čo obyvateľov demotivuje?

Začnem tým negatívnym - najviac ich demotivuje, keď vidia, že hoci separovali odpad do rôznych nádob, príde jedno auto a všetko dokopy zmieša a odvezie... A čo ich motivuje? Niekoľko pocit, že pomáha a netvorí odpad, niekoho strach z obrovského množstva odpadu, ktorý denne každý z nás vytvára. Zálohovanie fliaš je dobrá motivácia ako vrátiť fľaše späť do obehu. Škoda, že zálohované sú len niektoré druhy.

3. Niektorí z nás vezmú pri prechádzke igelitovú tašku a cestou vyzbierajú odhodnený odpad. Pri ďalšej prechádzke však znovu vidia ďalší odpad. Má význam takáto osobná angažovanosť?

V sobotu 7. 3. 2015 sme spolu s evanjelickým farárom Tiborom Molnárom usporiadali pri vleku spoločnú sánkovačku pre deti spolu s rodičmi. Na kopci pri vleku sa zišlo asi 15 detí aj s rodičmi. Počasie bolo nádherné a myslím si, že aj atmosféra medzi deťmi bola veľmi milá. Po malom odskúšaní svahu sme urobili malú súťaž. Kto najrýchlejšie zide dolu s kopca. Najprv súťažila kategória najmladších detí a potom boli ostatní. Výhercom sme odovzdali ceny a nasledovala sánkovačka vo voľnom štýle. Okolo obeda sme sa poďakovali Pánu Bohu za krásny deň a rozišli sme sa. Aj takýmto spôsobom sme chceli stráviť spoločné chvíle, aby sme sa lepšie spoznali a aby mali spoločné zážitky, ako aj nové priateľstvá. Všetkým, ktorí prišli veľmi pekne ďakujem a tešíme sa spolu na ďalšiu sánkovačku.

Svetový deň modlitieb žien

6. 3. 2015 sme v našom farskom kostole sv. Martina privítali hostí z Evanjelickej Cirkvi augsburského vyznania, ako aj z Bratskej jednoty baptistov, ktorí žijú na území našej farnosti. Tento večer sa niesol v duchu modlitieb za všetky tie ženy, čo žijú v chudobe, ktoré trpia. Materiály pripravili ženy z Bahám. Bohoslužba bola rozdelená podľa častí medzi sestry z jednotlivých denominácií. „Uvedomujete si, čo som vám urobil?“ - nad týmito slovami Pána Ježiša sme sa spoločne zamýšľali a prosili, aby

sme to v svojom živote uskutočnili. Svojím spevom počas bohoslužby nás sprevádzala p. Beáta Evansová, riaditeľka ZŠ vo Vyšných Hágach, ako aj deti, ktoré si nacvičili pekné detské piesne a spríjemnili túto našu modlitbu. Po skončení bolo v škole v Lučivnej pripravené malé občerstvenie. A touto cestou sa chcem veľmi pekne poďakovať pani riaditeľke základnej školy za poskytnutie priestorov, ako aj všetkým, ktorí svojou pomocou prispeli k atmosfére počas prežitých spoločných chvíľ. Myslím, že v ten večer, každý odchádzal domov povzbudený. Teším sa na ďalšiu spoločnú bohoslužbu.

Alexander Liška, rím. kat. farár

a aktivita, keď mnoho ľudí nezaujíma odpad mimo dverí svojho obydľia?

Osobná angažovanosť má význam, ale najlepšie je, ak sa snúbi aj s celkovým a všeobecným povedomím, ktoré u nás stále chýba. Myslím to tak, že má význam aj iniciatíva vyzbierať časť lesa od odpadkov, ak vieme, že odpady sú len náhodným javom. Ak odpady sú pravidlom a nie náhodou, potom sa môže ten, kto sa angažuje, aj zbĺzniť a výsledok bude slabý.

4. Veľkým problémom sú čierne skládky, s ktorými aj naša obec bojuje a vynakladá nemalé finančné prostriedky na ich likvidáciu. Existuje vôbec riešenie, okrem zákona, ktoré by dokázalo tento problém minimalizovať? Je to o kultúre a povedomí ľudí, alebo je to nedostatkom zberných miest a ich vzdialenosti či horšia dostupnosť pre bežných občanov?

Napíšem to úplne priamo - ak je niekto primitív, ani existencia iks zberných miest priamo na dosah preňho nič neznamená a odpady bude vyhadzovať takmer kdekoľvek, je mu to jedno. Príklad? Cesta od železničnej stanice do kúpeľov. Pre niekoho je problém odniesť plastovú dózu alebo neplatný cestovný lístok a odhodiť ich do koša, ktorý je priamo pri vstupe do areálu kúpeľov. Radšej ju odhodí ku chodníku na kraj lesa, veď je to také pohodlné... Nájdeme tam plastové i sklenené fľaše, obaly z cigariet, igelitové tašky, obaly z potravín... Toto nevyrieši zvýšenie počtu zberných miest, lebo tento kaz máme v hlave. Riešením je možno to, aby sme neboli ľahostajní. Keď vidíme, že sa niečo také deje, upozorníme hľupáka na to, že má na viac ako odhodiť papierové vreckovku na železničnej stanici na zem...Táto téma nie je len o odpadoch ako takých, je to aj o vzťahu alebo nevztahu ku krajine, je to aj prejav duševnej plnosti alebo prázdnoty, o ľahostajnosti... Kľúčovým slovom je ľa-

hostajnosť. Niektorí dostane za úlohu vykosiť trávu na železničnej stanici, ale že by pri tom aj vyzbieral odpady, ho nenapadne... Poznáme ten argument, že „veď ja za toto platený nie som“...Tak máme vykosenu železničnú zastávku ale aj s neporiadkom okolo, ktorý láka odhadzovať ďalší, lebo malá kopa pýta viac...Plati, žiaľ, že čím viac na východ a juh Európy, tým sú ľudia k svojmu okoliu ľahostajnejší (aspoň čo sa týka odpadkov). Súvisí to aj s rozšírením veľkých nákupných centier a s tým spojeným rozmachom „moru“ zvaného igelitka. V roku 1994 som mal možnosť byť pár dní v Dánsku a tamjší sprievodca nám hovoril, že sme na tom ešte dobre,

LES NIE JE SMETISKO					
PLECHOVKA	TAŠKA	PLIENKA	SKLO	LÁTKA	PET FLAŠA
15 ROKOV	25 ROKOV	250 ROKOV	TIŠICE ROKOV	1 ROK	100 ROKOV
TETRA PACK	PAPIER	POMARANČ	ŽUVAČKA	CIGARETA	KELÍMKO
100 ROKOV	4 MESIACE	1% ROKA	50 ROKOV	15 ROKOV	70 ROKOV

zdroj: Národné lesnícke centrum, Zvolen

lebo ľudia u nás chodia nakupovať s vlastnou nákupnou taškou a nepotrebnú kopec igelietiek ako Dáni. Hľa, ako sa doba rýchlo zmenila...

5. Ešte nevieme, v akej podobe bude novopripravovaný zákon o odpadoch. Čo by v ňom určite nemalo chýbať?

K tomu sa vyjadriť neviem, je mi ľúto.

NAŠI RODÁCI - OSOBNOSTI

Po skončení strednej školy (VHŠ v Poprade) v roku 1954 som odišiel do Žiliny. Tam som nastúpil do Investičnej banky, keďže aj v škole som mal ako hlavný študijný predmet financovanie národného hospodárstva. Vtedy sa to volalo „kontrola korunou“. Ešte v tom istom roku som nastúpil na dvojročnú vojenskú službu, ktorú som strávil na Morave v Lipníku nad Bečvou.

Po skončení dvojročnej základnej služby v roku 1956 som znovu nastúpil do Investičnej banky v Žiline. V tom čase zamestnávateľ bol povinný „držať“ miesto počas výkonu vojenskej služby. Pracoval som v Žiline, začas aj v Martine na tzv. zmocnenceckom mieste Investičnej banky.

Ale bola to naozaj doba premien. Moje zamestnanie netrvalo dlho, pretože Investičná banka zanikla a zamestnanci boli väčšinou presunutí do Štátnej banky. V investičnej banke som však spoznal svoju manželku Elenu a ešte pred zánikom banky sme vstúpili do manželského stavu v ev. kostole v Žiline začiatkom roku 1968.

Po zániku Investičnej banky som bol preložený do okresnej pobočky ŠBČS v Liptovskom Hrádku, kde som dochádzal z Lučivnej. Tam som mal na starosti financovanie JRD v okrese. Onedlho prišla za mnou aj moja nová manželka a narodil sa nám syn. Jozef. Ani v Liptovskom Hrádku som nepracoval dlho, pretože došlo k ďalšej reorganizácii počas ktorej boli zlúčené okresy. Liptovský Hrádok prestal byť okresným mestom a zanikla aj okresná pobočka banky. Nové zamestnanie som si našiel vo Výskumnom ústave chemických vlákien najprv ako účtovník, potom ako zásobovač. Tak som začínal, naozaj rušný a pestrý začiatok pracovného života. To som ešte netušil, čo je predom mnou. Jedného dňa sa u nás zastavil zborový farár Ivan Tóth, vtedy už náš rodinný priateľ. Vysvitlo, že sa nezastavil len tak. Prišiel s návrhom, či pozvaním, že by som mal ísť študovať teológiu. Ukázalo sa, že toto pozvanie nebolo len ľudské, ale od začiatku som ho vnímal ako pozvanie Božie. Hodne som rozmýšľal o živote, jeho zmysle, o cirkvi, o zvestovaní Božieho slova, o vtedajšej dobe. Socializmus sa mi dosť páčil, lebo poskytoval ľudom prácu, sociálne výhody, staral sa o všetkých ľudí. Ale pozvanie Božie mocne rezonovalo v mojej duši. Pán Boh si vybral neústupného posla. Nepomáhali ani moje dôvody a výhovorky o mojej neschopnosti pre takú významnú úlohu.

V roku 1965 som nastúpil na štúdium v EBF v Bratislave najprv ako diaľkový študent. To znamenalo, že som ostal zamestnaný a študoval som popri zamestnaní, čo bolo vtedy síce bežné, ale nie na teológiu. Bol som asi prvým diaľkovým študentom. Zamestnávateľ o mojom štúdiu najprv nevedel, študoval som celkom súkromne. Po čase však prišiel za riaditeľom Ústavu okresný cirkevný tajomník s otázkou, či vie, že jeho zamestnanec študuje teológiu. Bolo to čosi ako takmer podvracanie socialistickej štátu, ktorý bol založený na marxistickej filozofii a netajil sa tým, že chce cirkev úplne zlikvidovať. Absolvoval som viaceré pohovory, ale nič sa nedialo, nevyhodili ma z práce.

Po dvoch rokoch som odišiel na denné štúdium. K 1. 9. 1967 som dal výpoveď v zamestnaní a celú táčru starostí o rodinu vzala na svoje plecia moja manželka Elena, ktorú mi sám Pán Boh daroval a pripravil práve pre túto chvíľu. Nevie, či by niektorá iná žena bola súhlasila s mojim štúdiom a skončením zárobkovej činnosti. Hodne pomáhali aj rodičia a brat Ján. Boli to ťažké, ale podnes spomíname že zároveň najkrajšie roky nášho života. Manželka spomína, že vtedy si musela rozpočítat peniaze tak, aby jej vydržali na celý mesiac a často sa stávalo, že mali na deň 5,- korún na živobytie. A za všetkým ešte nepriateľský postoj režimu, ktorý bol ešte stále nepriateľský voči cirkvi a veriaci.

Vtedy sme skúsili, aká veľká je Božia moc a láska a aký je Boh verný, že naozaj človeka neopustí.

Teologické štúdium znamenalo veľkú zmenu jednak v našej rodine, jednak v mojom osobnom živote. Začal som bližšie spoznávať evanjelium nášho Pána Ježiša Krista v celej jeho šírke a hĺbke jednak štúdiom Biblie a rôznej teologickej literatúry. Spoznával som jednak dejiny evanjelickej cirkvi,

ale aj celého kresťanstva, dejiny zvestovania evanjelia, napredovanie i stagnáciu. Učil som sa, ako zvestovať evanjelium dnešnému človeku. Boli to naozaj požehnané a krásne roky môjho života i celej našej rodiny, roky prehlbovania a budovania živej viery v Pána Ježiša Krista.

Je potrebné zdôrazniť, že nešlo len o cirkevné náboženstvo, o chodenie do kostola, ale o skutočnú živú vieru v Ježiša Krista, nášho Pána, o osobný vzťah s Ním v tom zmysle, ako píše apoštol Pavel: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tebe, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa“. Gal 2,20.

Ordináciu do sluby som mal v kežmarskom veľkom kostole, ordinoval biskup východného dištriktu. Zišla sa tam aj celá naša rodina a znamenalo to v tej dobe pre všetkých nás veľmi veľa v oblasti náboženského povedomia a prebudenia.

Po ordinácii som bol vymenovaný na jeden rok za kaplána seniorátneho úradu v Poprade a služby Božie som vykonával vo Vysokých Tatrách.

Potom som bol oslovený a napokon aj vymenovaný za farára v Jure nad Hronom, kde som bol v rokoch 1971-1979. Potom som bol povolaný a napokon aj zvolený za farára do cirkevného zboru v Ľubietovej, kde som slúžil do roku 1999. To už som mal 63 rokov a pomysľal som na ukončenie služby. Nebol však ešte čas. Tri roky som ešte slúžil v cirkevnom zbore Terany pri Dudinciaci a tri roky som bol študentským farárom v Teologickom domove pri EBF v Bratislave. To sme bývali s manželkou priamo v Teologickom domove, medzi študentmi. Rozhovory s mladými ľuďmi, ktorí kládli otázky a ja som im snažil odpovedať mi dali veľmi veľa, viedli ma na hlbiny Písma a nášho učenia.

Od roku 1990, od prevratu som bol členom Modlitebného spoločenstva ECAV. Najprv som bol viac rokov tajomníkom a potom štyri roky aj vedúcim. Tam podnes redakčne a editorsky pomáhám pri vydávaní denného čítania Biblie Tesnou bránou, tiež pri vydávaní štvrtročníka MOST. Tam prispievam článkami a výkladmi Písma až doposiaľ.

V Ľubietovej sme počas mojej služby vybudovali Domov pre opustené deti, ktorý bol medzitým transformovaný do inej podoby a jeho vedenie sa odsťahovalo do Banskej Bystrice. Domov však stále funguje a vychováva opustené deti v kresťanskom duchu a najmä v duchu Ježišovej lásky. Výchova sa už nekoná ústavnou formou, ale v rodinách, ktoré bývajú vo vlastných bytoch a deti sa stávajú súčasťou ich rodín.

Počas mojej služby v Ľubietovej bol postavený menší kostol vo filii Strelníky v rokoch 1994-1997. Posledných 5 rokov ešte chodievam vždy v piatok do Domova sociálnych služieb v Banskej Bystrici na pohovory a malé pobožnosti. Aj táto služba mi dáva veľa poznať, vedie ma na hlbiny života. Dožívajú tam svoje životy väčšinou vyše 80 roční ľudia, väčšinou už na vozíkoch, viaceri bezvládni. Tam som postavený pred úlohu zvestovať im evanjelium Ježiša Krista a jeho význam pre život i umieranie. Často si tam pripadá ako ten, kto ukazuje ľuďom cestu tam, kde už cesty niet, alebo ju nevidieť. Zvestujem nádej ľuďom, ktorí už nádeje nemajú, už iba čakajú na smrť. Aby sme si lepšie porozumeli, vymyslel som pre nich jednu vetu. Zvyknem sa ich pýtať: Čo povie, máte život za sebou, alebo pred sebou. Oni mi s úsmevom na perách odpovedajú: Pán farár, pravdaže mám život za sebou, už ma čaká len smrť... A ja im na to obyčajne odpoviem protitázkou: A poznáte Vieru všeobecnú kresťanskú? A oni že áno, že veď to často v živote opakovali a vyznávali. A tak sme spoločne objavili posledné tri vety tohto krásneho, kresťanského vyznania: „verím hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen!“

A oni mi obyčajne povedia: Áh, vy myslíte pán farár, TEN život. A ja hovorím: ÁNO - TEN život. Lebo je len jeden život. Je to ten jeden život, ktorý máme a vďaka Pánu Ježišovi Kristovi sa z neho stal ŽIVOT VEČNÝ. A bývajú to krásne chvíle - nachádzame cestu tam, kde sa zdalo, že už niet cesty, objavujeme nádej tam, kde sa už mnohí nádeje vzdávajú.

Dnes, už v dôchodku, som vďačný Pánu Bohu, že ma povolal, že som smel hlásať a zvestovať Jeho evanjelium tam, kde som bol poslaný a postavený do služby. Keby som si mal ešte raz voľiť životnú dráhu, oveľa ochotnejšie ako vtedy by som si znovu vyvolil túto službu, lebo je najkrajšia a najužitočnejšia pre každého človeka.

Jozef Grexa, ev. farár a.v.

Spomienky na detstvo v Lučivnej

Keďže som sa narodil v roku 1933, moje spomienky sa vynárajú z dávnejšej doby. Začínajú niekedy v roku 1939, keď som začal chodiť do Ľudovej evanjelickej školy. Bola to jednotriedka do ktorej chodilo 8 ročníkov a vyučoval nás jeden učiteľ. Vyučovanie sme mávali dopoludnia a odopoludnia, začínali sme vždy piesňou z Tranovského kancionála a modlitbou a tak sme vyučovanie aj končili. Takže po skončení Ľudovej školy každý žiak vedel spamäti prvé verše z väčšiny „nábožných piesní“, ako sme im hovorievali. Učiteľ hral na starom harmóniu - pri ktorom sme často kľáčovali. Pokiaľ bola pieseň menej známa a najmä kvôli novým žiakom texty piesní diktoval. Povedal jednu vetu, zaspievali sme ju, potom ďalšiu, aj tú sme zaspievali a tak postupne celú pieseň.

Hneď v prvých dňoch po nastúpení do školy som zažil stres a poučil som sa, aký je svet nespravodlivý. Každý prvák - boli sme tuším štyria - si mal zaobstarat šľabikár. Mal si ho zakúpiť od minuloročných prvákov. Mne sa tá kúpa nepodarila, lebo kým som sa odvážil ísť do cudzích domov, všetky šľabikáre boli už predané. No a v škole ma čakali výčitky a trest. Zastavenie „po škole“ a to do konca týždňa. Čítil som sa ukrivdený, veď za nič som nemohol. Ešte šťastie, že naobed, keď sme išli domov, povedal pán učiteľ „nastúpiť“. Bolo to čarovné slovíčko, ako mi to - uplakanému vysvetlili starší žiaci, ktoré znamenalo, že poškoláci môžu ísť domov. K školským trestom patrila aj trstenica - po rukách, prstoch, neraz aj po chrbáte a kade pán učiteľ zasiahol. To keď sme veľmi vyrušovali. Potom kľáčanie pri stole, či pri harmóniu, alebo dokonca aj pri peci. Ale čo už mal náš učiteľ s nami robiť, keď mal v triede 8 ročníkov a každému sa mohol venovať len chvíľu. Len veľmi ťažko bolo udržať pozornosť ostatných.

Vtedy aj dedina vyzerala ináč. Hlavná cesta bola prašná, bez asfaltovetej dlažby, takisto aj ulice. Keď pršalo, najmä v jeseni bolo všade blato, veľa bez elektrického osvetlenia ulíc. To bolo po večeroch reči o strašidlách, kto, kde a kedy aké videl a počul. Vtedy sa začali objavovať prvé autá. Živo si pamätám to prvé, bolo malé nákladné auto. Keď odchádzalo, bežali sme za ním až na koniec dediny.

Bývali sme oproti katolíckemu kostolu na čísle 13. (číslovanie sa asi medzičasom posunulo). Bolo tam malé „námestíčko, kde sme sa hrávali. Hrávali sme sa veľmi veľa, najradšej na lopatku, vilka a lišku, rusa - čecha, farby... Tých hier bolo množstvo a zapojiť sa mohol každý, kto prišiel. My, deti sme prichádzali vždy, keď sa nám podarilo „ubizknuť“ z domu. To ešte na prahu volala mama za mnou: „Kde ideš?“ A moja odpoveď bývala: „Nikde!“, alebo: „Len tu...“

V každom dvore bolo hospodárstvo, čiže gazdovstvo. Chovali sa domáce zvieratá - kone, voly, kravy, teliatka, prasatá, sliepky, husi, kačice. Deti od malička mali okolo toho všetkého určené povinnosti. Menšie deti menšie povinnosti, väčšie deti už aj ťažšie a zodpovednejšie práce. Väčšina obyvateľov obce boli gazdovia - väčší, menší, aj celkom chudobní. Jeden obchod s potravinami a jedna, niekedy aj dve, či tri krčmy.

Najkrajšie bývali nedele. To už v sobotu sa menej pracovalo, podvečer sme pozametali popred domy, večer sme sa poumývali, cez leto na potoku. A v nedeľu ráno sme sa obliekli do sviatočných šiat a išlo sa do kostola. Čo si pamätám v tých časoch chodilo do kostola takmer všetci a celé rodiny, takže kostol býval plný. Staršie dievčatá ešte chodievali v krojoch a na hlavách mali „party“, ligotavé ozdoby; išli sme na nich nechať oči. Bohoslužby bývali aj popoludní, ale počas môjho detstva už boli slabšie navštevované. Mali sme veľa voľného času, takmer všetok sme strávili vonku, v dedine, či v prírode, poznali sme každú kameň. Iba málokto mal vtedy rádio, televízia prišla až niekedy v 50-tych rokoch.

Kúpavár sme sa chodili do potoka. Povyše vyšného mosta bol tzv. „panský flúder“, tak sa to volalo, bol to taký malý spád. Poníže dediny, v kapusnici (tak sa volalo poníže dediny, kde sa pestovala aj zelenina) bol zase „zákrut“ voda spomalila a točila sa dookola a vytvorila hĺbino.

To ešte stále spomínam začiatok 40-tych rokov, tzv. Slovenský štát. Deti a mládež sme boli vtedy už organizovaní v Hlinkovej mládeži, evanjelickej deti a mládež aj v SEM-e, Sdružení evanjelickej mládeže. Hodne sa žilo v spoločenstve, hodne času sme trávievali spolu. V zime sa hrávali divadlá a na to sme sa tešievali. V jednom predstavení som bol aj hercom, hral som trpaslika - to som bol ešte primerane malý na tú veľkú úlohu. Hra sa tuším menovala Jánosič. Divadlá sa hrávali v sále nad obchodmi Gejzu Grexu, tam bývali potom aj muziky.

Bol to naozaj charakter iný svet, v ktorom sme rástli, ktorý formoval naše povahy a čelky. Vo veľkej miere sme rešpektovali Božie prikázania, úctu k starším, dobrý vzťah k zvieratám aj rastlinám.

Jozef Grexa, ev. farár a.v.

ZO ZASADNUTÍ OBEČNÉHO ZASTUPITELSTVA

23. 1. 2015 Na rokovanie zasadnutia OZ bola prizvaná autorka a zostavovateľka monografie obce p. PhDr. Zuzana Kollárová PhD. Pani Kollárová predstavila poslancom kolektív, ktorý vypracuje jednotlivé časti monografie. Monografia by mala mať cca 300–350 strán. Jej príprava a samotná tlač bude trvať približne rok a pol. Požiadala o spoluprácu poslancov a starostu. Obec podala žiadosť na Ministerstvo kultúry o dotáciu na túto knihu zo štátneho rozpočtu. Kniha by mala byť podľa schváleného harmonogramu vydaná v lete budúceho roku. Zároveň poslanci schválili plán práce na rok 2015 a plán športových a kultúrnych podujatí v obci. Prerokovali navrhované trasy cyklistického chodníka, postup pri ďalších prácach pri hrobkách rodu Varády–Szakmáry.

13. 3. 2015 Na tomto zasadnutí poslanci schválili „Záverečný účet obce Lučivná za rok 2014“

Prerokovali aj návrh rozpočtu na rok 2015, kde schválili vyrovnaný rozpočet obce Lučivná na rok 2015 vo výške 523 245,- eur. Prioritami obce bude vybudovanie chodníka v dolnej časti obce. Obec pre rok 2015 žiadala aj dotácie v rámci vyhlásených výziev a grantov:

- z Enviromentálneho fondu na „Náučný chodník a okolie“ vo výške 28340 eur,
- z Ministerstva kultúry na vydanie knihy :Monografia Lučivná vo výške 10 000 eur,
- v rámci prevencie kriminality na rozšírenie kamerového systému v obci 9 800 eur
- z Ministerstva financií na údržbu a rekonštrukciu kultúrneho domu 13 500 eur.

16. 4. 2015 a 6. 5. 2015 Programu týchto zasadnutí bolo hlavné vybudovanie multifunkčného ihriska v športovom areáli. Obec podala žiadosť v rámci výzvy na dotáciu Úradu vlády SR v programe „Podpora rozvoja športu“ na rok 2015 so zameraním na výstavbu multifunkčných ihrísk. Predmetom rokovania bolo schválenie zmluvy o prenájme parcely od Športového klubu na vybudovanie tohto ihriska. (r.r.)

Z kontrolnej činnosti obce

Znovu sa rozbieha letná turistická sezóna. V tejto súvislosti je možno vhodné spomenúť, že v obci máme evidovaných 17 podnikateľských subjektov poskytujúcich ubytovacie služby s väčšou alebo menšou lôžkovou kapacitou. Obec vytvára podmienky, aby sa u nás návštevníci dobre cítili a znovu sa sem vracali. Tieto podmienky vytvára obec jednak investičnými aktivitami, ktoré sú finančne nákladnejšie, ale aj rôznymi aktivitami na skultúrnenie životného prostredia a celkového vzhľadu obce. Niektoré aktivity sú pod priamou kontrolou občanov a môžu ich svojimi podnetmi ovplyvňovať. Úprava zelene, údržba miestnych komunikácií a verejných priestranstiev je v povedomí občanov už bežnou záležitosťou. Tieto povinnosti vyplývajú obci priamo zo zákona. Súbor týchto aktivít však vyžaduje čoraz viac finančných zdrojov. Jedným zo zdrojov príjmov obce sú aj turisti, ktorí podnikateľským subjektom v oblasti poskytovania ubytovacích služieb platia i daň, ktorá je určená pre obec a prevádzkovateľa zariadení ju pravidelne štvrťročne obci odvádzajú. V našej obci je všeobecne záväzným nariadením č. 1/2015 pre rozpočtový rok 2015 stanovená daň vo výške 0,50 € za prenocovanie jednej osoby za jednu noc. Táto daň, resp. tento poplatok za ubytovanie má oporu v zákone č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (§ 37 až § 43). Vzhľadom na čoraz náročnejšie financovanie spomínaných aktivít, obec ako správca dane venuje zvýšenú pozornosť výberu týchto poplatkov. Prejavom tejto pozornosti je kontrolná činnosť pravidelne sa opakujúca a zahrnutá v plánoch kontrolnej činnosti kontrolóra obce. Kontrolná činnosť je zameraná na dôsledné dodržiavanie spomínaného všeobecne záväzného nariadenia obce č. 1/2015. V zmysle tohto VZN sa po formálnej stránke kontroluje povinnosť prevádzkovateľov ubytovacích zariadení uhrádzať poplatky za ubytovanie

pokračovanie na 7. strane

BEZ KOMENTÁRA

Ladové krúpy v Lučivnej - 6. 5. 2015

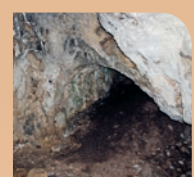
ZAÚJÍMAVOSTI JASKYŇA PIVNICA

Jaskyne na Kolembiargu a Švimbiargu do istej miery ich my Lučivnania aj poznáme, ale aj nepoznáme. Z dávnejších čias zachovala sa o nich správa, že popod zem majú spojenie až priamo k našej obci, ktoré spojenie vraj bolo objavené zvedavými a hľadáčom a podistým i alkoholom rozjarenými mládencami. Raz vraj v čase jednej tanečnej zábavy v obci prišlo na um niekoľkým tunajším parobkom, ktorí už o jaskyni vedeli, do tejto sa vybrať a v parobskej smelosti vypátrať o nej i niečo bližšie. Svetiac si na cestu po jaskyni dostávali sa vždy ďalej a ďalej až odrazu zastali na jednom mieste zarazení, lebo tam vraj nad sebou cez povrch zeme akoby cez povalu jaskyne počuli zvuky známej im tanečnej hudby zo zábavy, ktorá sa práve v obci odbovala. Je to neskutočné rozprávanie, podobné starým bájkam. Vysvetlenie k nemu by sa však našlo dosť prirodzené. Parobci i v rozjarenosti a zábavno-dobrodružnom opojení stratili predstavu o tom ako dlho v jaskyni popod zem chodili, a i keď len niekoľko metre postúpili v nej, jednako sa však len ďaleko nedostali a tak len zo zdania sa im podzemná vzdialenosť mohla ukazovať ako zvonkajšia vzdialenosť jaskyne od obce. Skutočnosť zachytenie zvukov tanečnej hudby by sa tiež mohla do tej miery zakladať na pravde, ak by sa totiž celý prípad bol skutočne udial, že totiž za ináč tichej a peknej noci sa on mohol z obce dostať až sem a do podzemia preniknúť povalovými otvormi, dierami, či tkz. komínmi, ktoré sa tu ukazujú ešte i dnes. Práve pre tento údaj Hondekovi o jaskynnom sídlíšti dávneho človeka v týchto lučivjanských jaskyniach obrátil svoju pozornosť na ne kronikár obce batizovskej, ktorý pozval jaskynného pracovníka z Dolného Kubína Jána Brodnianskeho, aby jaskyňu aspoň zbežne preskúmal. Stalo sa to tak dňa 16. augusta 1957. Výsledok tohto prieskumu uvádzam, ako mi ho sprístupnil batizovský kronikár. Idúc z Lučivnej po štátnej hradskej proti prúdu potoka Malého

Popradu smerom do obce Štrba, zastavíme sa pri cestnom kameni s označením vzdialenosti 12 km 620m.

Tu odbočíme vpravo do svahu vrchu Kohlemburg, ľudove Kohlembark nazývaného, kde po 20 metrov sa nájdeme pri vchode do jaskyne, ktorú pre jej vnútornú podobu nazývame jaskyňou „Pivnica“. Vchod sa nachodí nad úrovňou cesty asi v 15 metrovej relatívnej výške. Vznik jaskyne môžeme hľadať v dobe, keď vody Malého Popradu tiekli ešte v tejto výške a prasklinou tabuľových vápencov prenikali

do horniny vytvárajúc tak priestory vo svahu Kohlemburgu. Vchod do jaskyne je asi 180 cm široký a 120 cm vysoký tvaru oválneho. Hneď za vchodom klesá podlaha jaskyne asi v 25 stupňovom sklone a chodba takto vytvorená vedie smerom severo – severovýchodným v 38 stupňovom odklone, od bodu 1 po bod 2, ktorý je najnižšie položeným miestom v celej jaskyni. Strop tejto chodby sa postupne dvíha ž do výšky 165 cm, kde sa chodba končí meniac sa v dóm. Podlaha chodby je kamenná

súť zmiešaná s jaskynnou hlinou a oprašou. Mladé ohniska svedčia, že jaskyňa je a bola navštevovaná ľuďmi z okolia i v bezprostrednej dobe. Pri bode 2 je šírka domu 5,9 m a ďalej až 8 m. Výška sa pohybuje medzi 4–4,5 m. Vľavo je prasklina, ktorou sem preniká slabý svet denného svetla. Týmto komínom je možné dostať sa asi 8 m vyššie von. Od bodu č. 2 vo smere 360 stupňov dvíha sa strop a spolu s ním aj podlaha, ktorá je mohutnou strmou súťou, kde v bode 4 je tesne pod stropom. Zľava nachodia sa tu výdute, ktorými sem v dobe dažďov prichádzajú hliny a zasypávajú jaskynný priestor. Šírka v tomto mieste je 6,30 m a výška 2,50 m. Bod 3 je stredom jaskyne, kde vpravo jaskynnou prasklinou prejdeme do malej úzkej chodby vzniknutej koroznou činnosťou vody. Praskliny tu vedú rôznymi smermi, ale pokračovanie je možné, smerom 338 stupňov len v dĺžke 3,50 kde sa jaskyňa ukončuje. Pri povrchovom kopaní nebolo nájdene nič pozoruhodného. Ak sa tu, ako uvádza už spomínaný Ing. Ivan Hondek, zdržoval neolitický človek, tzn. človek žijúci v období používania a výroby nástrojov dennej potreby ešte len z prírodného kameňa, žiadúce by bolo vo vykopávkach sa dostať hlbšie, čo by predpokladalo nutnosť odstránenia nanosenej sutiny do snád 3 metrovej hĺbky. Jaskyňa pivnica pri Lučivnej nemá vo svojom vnútri nijakej prirodzenej výzdoby. Zdroj: Kronika obce Lučivná

Gmínsky sypanec bol postavený v roku 1836 p. Klonkayom a obcou Lučivná. Mal slúžiť ako zásobáreň potravín v období vojen pre vojsko, prípadne na preklenutie neúrodných rokov. Neskôr patril rodine Varády-Szakmáry, potom Roľníckemu družstvu. V súčasnosti je prebudovaný na penzión.

Nápis, ktorý sa podarilo z trámy vyčistiť:

S POMOCÍ BOŽÍ CIMERMANY LUČIVJANSKI VYBUDOVALI SERGIUS DUSIK, JANO PANUŠTA, JURO DROBNÝ, JURO GREKSA, JANO GALUŠ, MATEJ KRIVOŠ, MATEJ DJURBA. Na druhej strane: S POMOCU

SLAVNEHO A VLASTNÝ NAKLADY VYBUDOVALA OBEĆ LUČIVJANSKA K SVYM OBEČNYM POTREBAM, ZA RYCHTÁRA JÁNA FABIKA, LETA PANE 1836. (r.r.)

ZDRAVOTNÉ OKIENKO

KLIEŠŤ OBYČAJNÝ - IXODES RICINUS

Kliešť je parazit, ktorý sa živí krvou divých i domácich zvierat a človeka. Keďže sa v poslednom období vplyvom globálneho oteplenia a miernych až veľmi miernych zim presunul aj do našich oblastí, dokonca nielen pod Tatry, ale až do vrcholov, prinášame vám niekoľko zaujímavých informácií, ktoré, možno, o kliešťoch ešte neviete.

- Kliešť na vás nepadne zo stromu, šplhá sa vždy zo zeme smerom nahor.
- Vhodné miesto dokáže hľadať celé hodiny, kým sa zahryzne do kože.
- Má radšej mužov, fajčiarov, s miernym množstvom alkoholu. Nevoňajú mu ľudia so studenými nohami, vegetariáni, vôňa cesnaku a chuť vitamínov B-komplexu.
- V posledných rokoch sa kliešť z listnatých lesov a parkov presunul pod vrcholky Choču a v Nízkych a Vysokých Tatrách až do výšky 1300 metrov nad morom!
- Krv v kliešťovej rodine cicajú mama a deti. Samček nie, jeho úlohou je oplodniť cicajúcu samičku.
- Kliešť je slepý, orientuje sa zmyslovými detektormi.
- Výskyt tohto parazita je od marca, hneď ako zmizne sneh a aktívny je až do napadnutia prvého snehu.
- Ak sa mu nepáči, nôžky stiahne, odpadne z tela a čaká na vhodnejšieho hostiteľa.
- Ak si nájde vhodné miesto, znecitlivie ho slinami, ktoré obsahujú anestetikum, preto necítite, keď prestrihne kožu kliešťom. Urobí otvor, zapichne rypáček až po hlavičku a vylúči cementovú látku podobnú sekundovému lepidlu. Tá stvrdne a kliešť sa v rane doslova zabetonuje. Ak sa chce po napití uvoľniť, musí najprv cement rozpustiť slinami.
- Nekvapajte naň olej, krém ani cibulu! Začne sa dusiť a vypúšťať viac slín, v ktorých môžu byť choroboplodné zárodky. Kliešťa iba chyťte pinzetou za hlavičku a rozkvyajte do strán. Jemným ťahom ho vytiahnete a ranu dezinfikujte jódom tinktúrou.
- Ak sa odtrhne hlavička a ostane v koži, nie je až taká nebezpečná, nie sú v nej sliny. Ale treba ju vybrať, najlepšie vydlabať ihlou, podobne ako vyberáme triesku.

● Vytiahnutého kliešťa nepučte medzi nechtami, lebo sa môže te infikovať cez drobné ranky na prstoch.

● Najčastejšie sa kliešť zavrta do krku, hrudníka a slabín. Pozor, aj na pohlavné orgány a do pokožky pod vlasmi, kde je ťažké ho nájsť a vybrať!

● Kliešť prenáša závažné ochorenia: kliešťovú encefalitídu, lymskú boreliózu, anaplazmózu a babeziózu.

● Najnovšie zistenia odborníkov sú, že kliešť vás nakazí aj alergiou! Po jeho uhryznutí sa môžete stať alergický na mäso. Sacharidy, ktoré kliešť vstrekuje do nášho krvného riečiska sa nachádzajú aj v mäse. Tie od kliešťa nám preprogramujú náš imunitný systém. Pri jedení mäsa, najmä tepelne málo upravených steakov a biftekov, môže telo chorobne zareagovať až anafylaktickým šokom.

● **Kliešťová encefalitída** sa prejaví do dvoch týždňov ako ľahká chrípka. Po troch dňoch sa vám ulaví, potom nastúpia vysoké teploty, silné bolesti hlavy aj celého tela, dvojité videnie, plachosť na svetlo. Liečba je infúziami a pokojom, ochranou je očkovanie. Kliešťovú encefalitídou je nakazený asi každý tisíc kliešť. Najmä v Trenčianskom, Nitrianskom a Košickom kraji, no v poslednej dobe prudko pribúdajú ochorenia pod Tatrami! Ročne ochorenie 100-150 ľudí. Nakaziť sa môžeme aj infikovaným mliekom kôz a oviec.

● **Lymská borelióza** sa prejaví červeným flakom na koži, ktorý nesvrbí a nie je opuchnutý. Môže sa zväčšovať alebo putovať po celej koži. Liečba je antibiotiká. Nakazených je 20-40% kliešťov.

● **Anaplazmóza** je menej známe bakteriálne ochorenie prenášané kliešťom. Napadá biele krvinky a oslabuje imunitný systém.

● Nebezpečné ochorenie pre psy je **babezióza**, lebo rozkladá červené krvinky. Psík prestáva jesť, slabne a pri neliečení uhynie.

Keďže sa kliešte stali našimi nežiaducimi spoločníkmi počas väčšiny roka, nezabúdajme seba aj deti pri pobyte v prírode alebo v parku správne obliekať a obuť a pri návrate domov skontrolovať pokožku celého tela. Pomôže aj ochrana repelentom.

Čo viete o zumbе?

Zakladateľom Zumbы je kolumbijský fitness tréner a choreograf Alberto „Beto“ Perez. Na Zumbu vlastne prišiel úplnou náhodou v deväťdesiatych rokoch. Jedného dňa dorazil na svoju hodinu aerobiku, ale zistil, že si zabudol kazetu s hudbou. Preto použil tú, ktorú počúval cestou na tréning a improvizoval. Klientom sa to páčilo tak, že si o túto hodinu potom hovorili sami. Lekcia Zumbы väčšinou trvá 60 minút, začína postupným zahrievaním o rozcvičením tela a postupne sa prechádza do tanečnej časti. Zumba využíva základné kroky z latino-amerických tancov ako sú napríklad salsa, merengue, cumbia, reggaeton, cha-cha, ale aj kroky tancov z mnohých kútov zeme. Takže si môžete zatancovať indické bhanga, brušné tance, country, havajské hula, alebo aj moderný hip hop. Využíva sa striedanie rýchlejšej a pomalšej hudby, ide o takzvaný intervalový tréning, ktorý maximalizuje výdaj kalórií, spaľovanie tukov a tónovanie svalov. Tak toľko z teórie a teraz niečo z môjho srdca. Aj ja som bola raz prvýkrát na Zumbе. Myslíme že som šla opačným smerom ako všetci ostatní, ale na každý ďalší raz to bolo lepšie. Už ako školáčka som mala rada „tanečný krúžok“ a preto sa mi toto cvičenie zapáčilo tak, že som sa stala inštruktorkou. No a začiatky boli zase ťažké keď som stála na tej opačnej strane. Ale po pár hodinách sa mi kolena prestali triasť a už to bolo v pohode. Najviac sa mi páči keď sa „žienky“ na hodine bavia, popri cvičení si aj zaspievajú, no a na konci hodiny zistia že sa aj dosť zapotili. Stretnú sa tam aspoň na chvíľu ľudia z jedného mesta, alebo obce, lebo inak sa možno ani v dnešnom uponáhľanom svete nestretnú. Trošku poklebetia, však my baby musíme aj to. A mňa veľmi teší že takto spoznávam veľa milých ľudí a je veľmi príjemné sa stretnúť niekde v obchode, usmiať sa a prehodit pár slov. Ale Zumba nie je len pre ženy, to nie, však ju vymyslel muž. Ale pravda je že muži asi majú radšej futbal. Takže to by bolo asi tak všetko a ja dúfam že sa s Vami stretnem na najbližšej Zumbе.

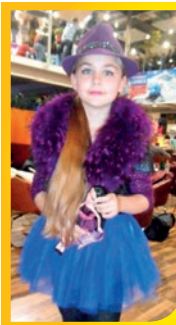
Od januára začala skupinka žien pod vedením Lenky Kromkovéj v našej obci pravidelne 2x do týždňa chodiť do základnej školy na hodiny zumbы. Teraz je leto, máme pauzu, dievčatá a ženy radšej teraz trávia voľný čas v prírode, záhrade na bicykli či na korčuľoch. Dúfame, že na jeseň nás opäť cvičenie zumba „chyti“.

Lenka Kromková

dokončenie zo 6. strany

do 10. dňa po uplynutí štvrtroka. Kontroluje sa tiež zasielanie hlásení o počte ubytovaných osôb a počte prenocovaní, ktoré sú porovnávané so záznamom v knihe ubytovaných hostí. Po stránke vecnej kontroluje vedenie obce prítomnosť zaparkovaných osobných motorových vozidiel pred ubytovacími zariadeniami a následne po ukončení príslušného štvrtroka sa zisťuje, či sú o tejto skutočnosti vedené v knihách ubytovaných hostí adekvátne záznamy. Verejnosti je možno menej známe, že okrem vnútornej kontroly vykonávanej obcou sú vykonávané aj vonkajšie kontroly, ktoré vykonáva oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru podľa osobitného zákona o pobyte cudzincov. (zákon NR SR č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov). Výsledky a poznatky týchto kontrol pobádajú poskytovateľov ubytovacích služieb k zodpovednejšiemu prístupu v plnení si záväzkov aj voči obci. Vyšší výber poplatkov znamená zvýšenie prosperity obce, zvýšený príliv turistov do obce a v konečnom dôsledku i zvýšenie kvality života občanov obce.

Ing. Stanislav Novajovský kontrolór obce

Rastie nám v Lučivnej budúca MISS-ka?

Súťaže Barbie a Monster High páty v popradskom MAXE sa zúčastnila aj naša školáčka Sofia Djurbová, ktorá túto súťaž aj vyhrala. Dúfame, že ju na podobných súťažiach krásy uvidíme aj v budúcnosti!

Poslanecké obvody v obci Lučivná

Emília Miškovská

Ulice Hlavná od č. domu 221 - 234
Letná, Pod Hájom

Branislav Diabelko

Ulice Hlavná od č. domu 102 - 176
Křížna, Rakovec

Peter Belicza

Ulice Hlavná od č. domu
90 - 101, 177 - 219

Ing. Rastislav Šuliga

Ulica Hasičská,
Poľná

Jozef Fronc

Ulice Lesná, Družstevná

Mgr. Henrieta Papcunová

Kúpele Lučivná

Martina Mlynská

Ulica Školská, Lesná č. d. 94, 97, 96

Duchovná hudba v mojom živote!

Keď som bol oslovený pani Zuzanou Majerníkovou, aby som napísal krátky príspevok o mojej umeleckej práci do Lučivjanských novín a o mojom vzťahu k obci Lučivná hneď som si spomenul na mnohé a mnohé krásne zážitky, ktoré som prežil ešte ako chlapec v tejto obci. Keďže som žil a vyrastal vo Svite je samozrejme, že v tom čase nemalo mesto kostol a preto mnohí veriaci zo Svitu cestovali kilometre do susedných obcí na sväté omše, či už to boli Batizovce, Lučivná, Mengusovce. Tak aj ja už v útlom veku spolu s rodičmi sme cestovali na sväté omše aj do malebnej obce Lučivná. Aj práve tu sa formoval môj súčasný vzťah k hudbe no najmä k duchovnej hudbe. Vždy sme s otcom sedeli pri lučivjanských organe a sledovali šikovné ruky a sýty hlas pána organistu, ktorý zanieten a húževnate doprevádzal spev ľudí v kostole. Aj tieto zážitky vo mne formovali presvedčenie a vnútornú silu stať sa organistom. Vnútorný hlas svedomia mi hovoril, že toto je Tvoje smerovanie a životné naplnenie. Tak sa aj stalo, na Ľudovej škole umenia som navštevoval desať rokov hodiny klavíra u pani učiteľky Antalovej a neskôr som sa rozhodol, že nastúpim na Štátne Konzervatórium do Košíc, kde som šesť rokov študoval koncertný organ a cirkevnú hudbu. Tento odbor bol nesmierne náročný, pretože cirkevný hudobník musí byť všestranne vzdelaný a v mnohých disciplínach. Možno by sa na prvý pohľad ani nezdalo, že byť cirkevným hudobníkom je také náročné. On však musí byť v mnohom všestranný a to nielen v oblasti hry na organe, ale aj v dirigovaní, hlasovej príprave, speve, improvizácii, liturgickej hre, liturgike, náuky o organe a mnohých ďalších. Keďže som chcel v tejto oblasti obsiahnuť čo najviac vedomostí a praktických zručností pokračoval som v štúdiu ďalej a to na katedre hudby Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku a rozhodol som sa, že sa zlepším v koncertnej organovej hre. Päťročný štúdium na vysokej škole bola skutočne veľmi dobrá povinnosť a aj napriek tomu, že už som mal rodinu a mnohé iné povinnosti som rád, že som vytrval a vydržal až do konca, pretože som si splnil svoj detský sen, byť tým, ktorý dokáže zahrat aj tie najnáročnejšie

skladby organovej literatúry, ktoré som už vďaka môjmu otcovi už v detskom veku počúval doma z nášho starého „zašustaného“ gramofónu. Dnes pôsobím ako zástupca riaditeľky pre ZUŠ Janka Silana na Cirkevnej spojenej škole v Poprade a pedagogicky formujem nádejných organistov, spevákov, dirigentov, hudobníkov a to nielen v Poprade, ale aj v umeleckej škole vo Svite. Ako koncertný organista som uviedol mnoho samostatných organových recitálov, ako aj spolupracoval som aj so známymi orchestrami. Som aktívny aj v liturgickej činnosti organistu vo farnosti Svät, ale aspoň v nedeľu a sviatky vypomáham aj v rímskokatolíckom kostole v Lučivnej. Vo farnosti Svät som dirigentom miešaného speváckeho zboru, ktorý pôsobí ako farský zbor, ale taktiež absolvovali sme aj mnoho koncertných vystúpení doma aj v zahraničí. Ako pedagóg sa neuzatváram pred výchovou organistov rôznych konfesií, teším sa, že aj moji rukami prešli organisti rímskokatolíci, ako aj evanjelici. Dnes sa teším, že žijem tento život, pre ktorý som sa rozhodol sám a viem aj s odstupom času, že som urobil veľmi dobre aj napriek tomu, že táto práca je v dnešnom svete skôr poslaním ako povolaním. Náš Pán nás volá do svojej vinice, pretože vo vinici Pánovej je ešte vždy málo robotníkov. Aj preto by som bol veľmi rád, keby aj z radov veriacich z Lučivnej sa našli takí, ktorí cítia v sebe povolanie pre cirkevnú hudbu a hru na organe. Veľmi sa teším, že aj v Lučivnej mám svoju študentku organa, ktorá veľmi ochotne, zanietené zaujala miesto organisty v evanjelickom kostole a je veľkým prínosom pre miestnu cirkev. Veď aká by bola liturgia bez hudby, iste hodnotná, ale v mnohom ochudobnená. Veď čo viac nás má priblížiť k nášmu Bohu, ako vedomá a aktívna účasť na slávení liturgie. Veď nie nadarmo platí aj dnes slovenské príslovie: „Kto spieva dvakrát sa modlí“. Stojí za to odkrojiť si zo svojho voľného času a venovať sa rozvíjaniu talentov evanjelia, ktoré sme dostali pre službu Bohu a bližným. Mgr. Peter Čapó

Výstup na Kozí kameň, 1255 m n.m.

1. mája sa konal spoločný hviezdový výstup na najvyšší vrchol Kozích chrbtov - Kozí kameň. Výstupy začali súčasne v okolitých obciach Hranovnica, Kravany, Liptovská Teplička, Lučivná, Spišská Teplica, Spišské Bystré, Svit, Šuňava, Vikartovce so spoločným stretnutím na vrchole napoludnie. Celkovo sa zúčastnilo výstupu asi 160 rekreačných turistov.

LYŽIARSKÉ PRETEKY DETÍ

Za nádherného slnečného počasia a dostatku snehu sa 8.marca na lyžiarskom vleku v Lučivnej stretli lyžiari a lyžiarky vo veku od 2 do 17 rokov. Na pomerne náročnej trati, kde boli bránky vysunuté do strán a bolo nutné dobre točiť lyže, bojovalo o medaily 15 lyžiarov a traja snowboardisti.

Najväčšie úspechy zaznamenali najmenší športovci v kategórii 2-5 rokov. Potrebovali síce navigátorov, teda svojich rodičov, aby neminuli žiadnu bránku, ale všetci to bravúrne zvládli. V konečných časoch bolo poradie nasledovné:

1. Emka Kaprálová
2. Lucka Majerníčková
3. Zara Meleky
4. Adamko Lukáč.

V kategórii 5-8 a 8-11 rokov bojovala čisto dievčenská lyžiarska elita a nakoniec bolo umiestnenie na stupni víťazov takéto:

kategória 5-8 rokov:	kategória 8-11 rokov:
1. Sárka Belová	1. Laura Ruttkayová
2. Evka Horváthová	2. Simonka Mlynská
3. Kristínka Papcunová	3. Emka Vaščáková
4. Sárka Djurbová	

Ceny si odniesli aj Lenka Lukáčová, Saška Hanzelová a Sofia Djurbová.

V kategórii chlapcov zvíťazil Erik Mendroš. Zaujímavé to bolo aj na snowboardoch, kde boli rozdiely v časoch minimálne. Konečné poradie bolo:

1. Matej Beliczka
2. Katka Papcunová
3. René Kadliček

Týmto sa však pekný deň ešte nekončil. Keďže 8.marec bol aj Medzinárodným dňom žien, všetky prítomné dámy, ženy, žienky a pani učiteľky odišli s kvietkom od pána starostu Stanislava Gavaliera a niektoré aj s kyticou od svojich manželov. Poďakovanie patrilo všetkým organizátorom pretekov a pracovníkom lyžiarskeho strediska. Prianím všetkých účastníkov bolo, aby takýto vydarený ročník lyžiarskych pretekov bol motiváciou do toho ďalšieho... (r.r.)

Družstvo dievčat sa zúčastnilo od začiatku roka na šiestich súťažiach. Najväčšie úspechy dosiahli v okrese na poslednej súťaži v Lučivnej, kde skončili na treťom mieste. Dievčatá sa počas celého roka poctivo pripravovali a tešili sa z každého úspechu. Ing. J. Kičáková

V sobotu 13. 6. 2015 sa na Podbanskom uskutočnil 10. ročník súťaže vo varení fazuľovice. Družstvo SUBART (v zložení: Igor Bartko, Jaroslav Grexa, Jozef Kopinský, Dušan Pisár, Andrej Suchý, Ľubomír Zuštiak), ktoré reprezentovalo Lučivnú sa pri svojej premiérovej účasti prebojovalo do finále súťaže a skončilo na 5. mieste spomedzi 19. družstiev zo Slovenska, Čiech a Nemecka. Ďakujeme všetkým sponzorom a priaznivcom z Lučivnej, ktorí nás prišli osobne podporiť a povzbudiť. Ing. Igor Bartko

ŽIACI U 15 - 4. LIGA SK. „A“										
	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-			
1	FK Starý Smokovec, Vysoké Tatry	18	17	0	1	101:16	51	24		
2	TJ Spišský Štiavnik	18	16	1	1	131:18	49	22		
3	FK Švábovce	18	12	1	5	56:20	37	10		
4	ŠK Lučivná	18	11	2	5	81:31	35	8		
5	OFK Prebojník Hozelec	18	8	2	8	47:47	26	-1		
6	FK Gánovce	18	7	1	10	46:64	22	-5		
7	OFK Veľký Slavkov	18	6	1	11	43:55	19	-8		
8	TJ Družstevník Batizovce	18	4	1	13	21:95	13	-14		
9	OFK Šuňava	18	3	0	15	26:78	9	-18		
10	ŠK Štrba	18	1	1	16	19:147	4	-23		

muži 7. liga										
	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-			
1	FK Thermal Park Vrbov	24	17	3	4	84:29	54	18		
2	OFK Šuňava	24	16	3	5	65:25	51	15		
3	ŠK Lučivná	24	16	3	5	48:24	51	15		
4	TJ Spišský Štiavnik	24	15	3	6	79:31	48	12		
5	TJ Tatran Huncovo	24	12	4	8	44:31	40	4		
6	ŠK Tatran-Mlynčeky	24	11	3	10	55:60	36	0		
7	Družstevník Dravce	24	11	2	11	57:45	35	-1		
8	OFK Jánovce	24	8	4	12	38:59	28	-6		
9	FK Biljavce	24	7	5	12	42:57	26	-10		
10	TJ Dunajec Spišská Stará Ves	24	6	5	13	44:54	23	-13		
11	PO Vítkov	24	6	4	14	27:62	22	-14		
12	ŠK Vítkovce - Kišov	24	7	4	13	31:45	25	-11		
13	FK Gánovce	24	1	3	20	27:101	6	-30		
14	FK Iľhany	0	0	0	0	0:18	0	0		

KALENDÁR PODUJATÍ

na leto v Lučivnej a okolí

26. 6. 2015 - 28. 6. 2015 - **Mix Tatry 2015**, volejbalové turnaje v Lučivnej
28. 6. 2015 - **Hasičská súťaž „O pohár starostu Obce Lučivná“**
13.00 hod. v areáli lyž. vleku

4. 7. 2015 - **Keramicke tvorivé dielne** pre deti a dospelých, na Námestí sv. Egídia v Poprade od 10,00 hod.

4. 7. 2015 - **Štrbské folklórne slávnosti**

Počas letnej sezóny bude prebývať cez Tatry historická elektrická Kométa v termínach: **5. 7., 19. 7., 2. 8., 16. 8., 30. 8., 6. 9.**

11. 7. 2015 - **Akordenika** - promenná koncert akordeónového orchestra z Bojníc v Tatranskej Lomnici v altánku v parku o 15,00 hod.

11. 7. 2015 - **Kocúr v čizmách**, divadielko pre deti na námestí sv. Egídia v Poprade o 10,00 hod.

12. 7. 2015 - **Malý štrbský maratón**, cestný beh na 31 km so štartom v Štrbe

12. 7. 2015 - **ELRO** - Kežmarok

17. 7. 2015 - **Katka Koščová a Neřez**, koncert na námestí sv. Egídia v Poprade o 19,00 hod.

17. 7. - 19. 7. 2015 - **Spišské výstavné trhy**

18. 7. 2015 - **Benátska noc**, romantická plavba po hladine Štrbského plesa.

25. 7. 2015 - **ANNA BÁL**, tanečná zábava v hasičskom dvore v Sp. Sobote, vstupenka 3,- € začiatok 19,00. hod.

26. 7. 2015 - **Deň otvorených dverí** na golfom ihrisku vo V. Lomnici. (potrebné je rezervovať si miesto)

● **Futbalový turnaj ŠK Lučivná**

30. 7. - 2. 8. 2015 - **Medvedie dni**, zábavné dni pre deti a rodičov na Hrebienku

1. 8. - 2. 8. 2015 - **Folklórne slávnosti „Pod Kráľovou hoľou“** v Liptovskej Tepličke

15. 8. 2015 - **Ródeo Mengusovce**, deň pre milovníkov koní a rýchleho jazdenia, od 10,00 hod

22. 8. - 23. 8. 2015 - **„Medvede na Pese“** zábavné dni pre deti ale aj dospelých ako rozlúčka s prázdninami na Štrbskom Pese

22. 8. - 23. 8. 2015 - **XXII. ročník Country weekend Šuňava**

1. 10. 2015 - **Alexandrovi Tour 2015**, koncert v zimnom štadióne v Poprade

VEDOMOSTNÝ KVÍZ

Správne doplňte anketový lístok, vystrihnite ho a vložte do poštovej schránky obecného úradu ktorá je vo vestibule vedľa pošty, najneskôr do 1. 9. 2015. Zapojte sa tým do súťaže o lpekné knihy.

ANKETOVÝ LÍSTOK

1. Aké farby má naša obecná vlajka?.....
2. V ktorom roku bola v Lučivnej ničivá povodeň (storočná voda)?.....
3. Koľko ulíc má naša obec?.....
4. V ktorom roku začali vznikať kúpele Lučivná?.....
5. Koľko rokov trvalo pôsobenie rodu Szakmáry v našej obci?.....

Meno a priezvisko

Adresa

Tel. kontakt..... e-mail

Vydáva: Obec Lučivná, Redakčná rada: Ing. Monika Kičáková, p. Zuzana Majerníčková, Mgr. Henrieta Papcunová,
Foto: archív obce Lučivná a Ing. Janka Kičáková, Obecný úrad Lučivná, Hlavná 208/33, 059 31 Lučivná,
tel.: 0527754133, e-mail: oculucivna@sinet.sk, IČO 00326356, Reg. MK SR EV 5087/14, **nepredajné**